

EL 9 NOU

El centre de Granollers guanya habitatge. Tot de propietaris privats estan impulsant la recuperació de pisos i despatxos fins ara sense ús amb obres de reforma per dedicar-los, sobretot, al mercat de lloguer. És el cas de l'edifici de l'antiga botiga Mobles Santa Anna –ara ocupada per Mango Man– o d'altres edificis a la plaça Pau Casals o als carrers Guayaquil, Joan Prim o Torras i Bages. Totes aquestes actuacions tenen en comú que els locals dels seus baixos es troben ocupats per comerços. Una mica més enllà de l'eix comercial del

Granollers guanya habitatge al centre

centre també destaca una llicència donada a l'avinguda Sant Esteve per adequar 10 habitatges nous.

El centre històric, doncs, continua ben viu i el motor de transformació no s'està limitant als agents immobiliaris de locals comercials. El centre de Granollers és una de les àrees comercials més dinàmiques i atractives de les

ciutats mitjanes catalanes. Aquesta potència, però, es podia girar en contra dels interessos de la ciutadania tot creant una àrea que només té vida en horari de botiga o que podria condemnar "el rovell de l'ou" de Granollers al desert més quan s'abaixen les persianes dels comerços. No serà el cas

si l'oferta d'habitatge s'acaba consolidant i el centre guanya més veïns.

El model de ciutat mediterrània –segons el qual es pot viure, es pot comprar i es pot anar a treballar o a estudiar tot anant a peu– ens reconcilia amb una organització social amb relacions humanes de qualitat, i un impacte sobre el medi ambient molt

més sostenible i d'acord amb el criteri de la reutilització, germana de les altres dues R de l'ecologisme: la reducció i el reciclatge.

Que creixi l'oferta d'habitatge al centre és una excel·lent notícia per a Granollers. Com recorda Miquel Turmé, delegat al Vallès Oriental del Col·legi d'Arquitectes, el Pacte Nacional per a la Renovació Urbana no s'ha plantejat només com una rehabilitació física d'espais o barris. Es busca també la rehabilitació en els plans social, cultural, econòmic i humà. Les ciutats han de deixar de créixer com una taca d'oli i han de buscar nous usos per a vells espais.

Periodisme decent en temps d'incertesa

Berta Florés
Periodista
@berta_1g

A Granollers hi tenim una fàbrica on s'hi couen coses boniques i potents alhora i que, a més, funciona a tota màquina encara que de les seves xemeneies ja no en surti fum. El que en surt, en canvi, és coneixement, cultura i reflexions diverses. Roca Umbert Fàbrica de les Arts ha estat aquests dies la seu del Mercat Audiovisual de Catalunya (MAC), un punt de trobada que ja és un clàssic per a moltes de les persones que ens dediquem a la comunicació.

En una de les taules rodones més interessants del programa, la directora del diari cooperatiu *Jornada*, Laia Altarriba, la degana del Col·legi de Periodistes Neus Bonet i la periodista de TV3 Neus Mercadé, moderades per Empar Moliner, es preguntaven si era possible un periodisme decent en temps d'incertesa. La conclusió va ser que sí, que és possible, però que és complicat, també. Per a un periodisme compromès, deia Altarriba, hem de tenir clar que els mitjans tenen la capacitat de decidir on posen el focus i on no, i que hi ha realitats (deliberadament) ignorades que com a periodistes podem situar a l'agenda pública. Les ponents també recordaven que les batalles pel relat no són cap ximpleria, per tot allò que el llenguatge crea realitats i els mitjans construeixen imaginaris i tenen, per tant, una responsabilitat social (molt gran). Perquè no és el mateix parlar de *presos* i *preses polítiques* que de *polítics* i *polítiques preses*, com tampoc no ho és escriure *fuga* en lloc d'*exili*.

Però per a un periodisme decent, apuntava Bonet, calen també unes condicions dignes per exercir-lo. En una enquesta recent entre prop de 300 periodistes, un 71% afirmaven trobar-se en una situació de precarietat, amb salaris ridículs, horaris impossibles, pressions salvatges i col·laboracions que ni

RAMON FERRANDIS

tan sols es paguen. "Hem de fer que ser periodista sigui compatible amb la vida, perquè els i les periodistes tenim el mal costum de voler menjar i conciliar", afirmaven les convidades.

Enmig d'aquest panorama, la programació del MAC seguia amb una altra taula rodona de temàtica oportuna i inquietant a la vegada: les *fake news*. Hi participaven el fotoperiodista Jordi Borràs i especialistes en comunicació com Míriam Hatibi, Miquel Pellicer, Marc Argemí i Josep M. Ganyet. Aquí el missatge era unànime: ens cal esperit crític per saber discernir entre allò que és propaganda i allò que és informació. Les *fake news* no són a les xarxes per casualitat, sinó que tenen una funció concreta. "Són, també, una arma política. I a la Catalunya del Procés això ha quedat molt clar", alertava Borràs. El fenomen *pescaclics*, el periodisme a cop de tuit, els límits de la llibertat d'expressió o el preu que paguem per fer servir certes plataformes van ser també matèria de debat.

Neus Bonet: "Hem de fer que ser periodista sigui compatible amb la vida, perquè els i les periodistes tenim el mal costum de voler menjar"

La gràcia de jornades com aquestes rau en l'intercanvi de perspectives i en allò de fer l'esforç de premer el botó de pausa, encara que sigui només per una estona, per intentar (re)pensar-nos. Com ens informem, nosaltres? Com comuniquem? De quines eines disposem? Ens autocensurem? Vaig sortir de la fàbrica amb un garbuix d'idees al cap i no gaire optimista, però amb la sensació que aquell matí al MAC havia valgut la pena. Quina sort poder gaudir de xerrades com aquestes al costat de casa, i que necessari que és això d'aparcar la inèrcia de tant en tant per activar la consciència! Tant de bo sabéssim fer-ho en tots els àmbits de la nostra existència.

FES-TE
SUBSCRIPTOR
D'EL 9 NOU

I GAUDEIX DELS
AVANTATGES DE SER
D'el9club

TRUCA AL
93 889 49 49
DEPT. DE SUBSCRIPCIONS